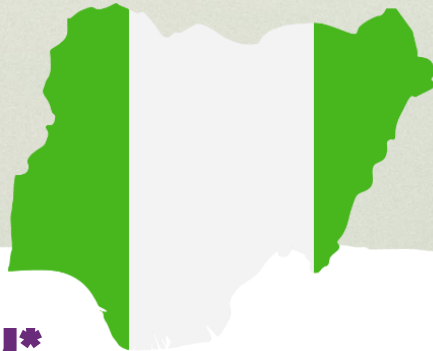


Nigeria



RIFKATU*

In het noorden van Nigeria rukt de woestijn op. Vanwege de schaarste aan weidegrond vallen militante, geradicaliseerde herders van de Fulani-stam regelmatig Nigeriaanse christenen met een stukje land aan. Ook Rifkatu en haar man Zamai* zijn van hun land verdreven door militante Fulani.

Op een dag keert Rifkatu terug naar haar oude boerderij, om er wat voedsel te halen. Als ze 's avonds een motor aan hoort komen, denkt ze dat het Zamai is, die haar op komt halen. Maar als ze naar buiten stapt, ziet ze een groep gewapende mannen op motoren. Ze vlucht het bos in – tevergeefs. Ze wordt ingehaald en onder dwang meegenomen.

In het kamp van haar ontvoerders wordt Rifkatu vernederd en herhaaldelijk misbruikt. In haar nood roept ze het uit tot God: "U bent de God die Sadrach en Mesach redde. Als U dezelfde God bent als toen, weet ik dat ik weer thuis zal komen!"

De volgende morgen gebeurt er een wonder. Rifkatu verliest bloed en haar ontvoerders denken dat ze een miskraam krijgt, ook al is ze niet zwanger. Vol angstig bijgeloof dat dit hen ongeluk zal brengen, sturen ze Rifkatu naar huis, terug naar Zamai. Die is dolgelukkig als hij zijn vrouw terugziet, al is ze zwaar getraumatiseerd.

Als het stel een jaar later een kindje krijgt, wordt Rifkatu weer met haar pijn geconfronteerd. Haar dorpsgenoten beweren dat de baby niet van Zamai, maar van een Fulani is. Ze noemen de kleine Maryam* een kind van het kwaad. "Vrouwen durven niet meer bij me in de buurt te komen, ook mijn familie niet", vertelt Rifkatu. "Ze willen zelfs niet in mijn huis komen."

Rifkatu kan niet meer zonder pijn voor Maryam zorgen. Soms gaan er dagen voorbij dat ze de baby niet aan wil kijken of oppakken. "Zie je niet wat ik moet doorstaan?" roept ze op een dag tegen haar kind.

"En jij maakt het alleen maar erger. Sterf gewoon en laat me met rust!"

Dat is het moment waarop Rifkatu op zoek gaat naar hulp. In een traumacentrum dat gesteund wordt door Open Doers vindt ze langzaam herstel. "Nu lukt het Rifkatu om haar kindje te omhelzen en blij met haar te zijn... hoewel ze soms nog steeds de pijn voelt", vertelt Asebe, haar traumahulpverlener. "Maar ik blijf met haar bidden en ik vertrouw erop dat God uiteindelijk al haar pijn weg zal nemen."

**Schuilnaam*

GEBEDSPUNTEN

- Dank dat Rifkatu dankzij de traumahulp weer van haar kindje leert te houden.
- Bid dat God haar pijn helemaal wegneemt, zowel geestelijk als lichamelijk.
- Bid dat Rifkatu's dorpsgenoten met andere ogen naar Rifkatu en Maryam gaan kijken, zodat ze zich geliefd en geaccepteerd voelen.

Afghanistan



KHADA*

Khada woont in Afghanistan, het land dat al vier jaar zucht onder het bewind van de taliban. Vorig jaar deelde Khada haar verhaal**: hoe zij en haar man tot geloof in Jezus waren gekomen en hoe haar man op een dag vermoord werd na een Bijbelstudie.

Hoe gaat het nu, ruim een jaar later, met Khada?

"Mijn leven als weduwe is een mengeling van diep lijden en kostbare geloofservaringen", vat Khada haar leven samen. "Het verlies van mijn man liet een diepe wond in mijn hart achter. Tegelijk voelde ik Gods aanwezigheid. In nachten vol tranen was Hij bij mij; op donkere dagen gaf Hij hoop in mijn hart. Ik was geen zwakke vrouw, slechts een vrouw met een gebroken hart. Maar nu ga ik verder: sterker, onafhankelijker en met een dieper geloof."

Naast het verlies van haar man lijdt Khada erg onder de situatie van vrouwen in haar land. "Parken, openbare badhuizen en sportscholen zijn allemaal verboden terrein voor vrouwen. Zonder een mannelijke begeleider mogen ze niet naar de markt of ergens anders naartoe. Vrouwen mogen niet buitenshuis werken, meisjes mogen niet naar school boven groep 6. Dat zijn niet zomaar beperkingen; het bestaan van vrouwen in de maatschappij wordt geleidelijk uitgewist!"

Khada ziet dat vrouwen verschillend op deze situatie reageren. "Sommigen houden zich stil, uit angst. Andere moedige vrouwen laten wel van zich horen via protesten, social media of door in het geheim onderwijs te geven. Ik geloof dat stilte tegenover onderdrukking hetzelfde is als ermee instemmen. We moeten, voorzichtig maar vastberaden, onze stemmen levend houden, ook al is dat gevaarlijk."

Tegelijk ziet ze dat in die duistere situatie Gods licht juist helder schijnt. "Veel mensen komen vanuit de diepte van twijfel en wanhoop tot geloof in Jezus. Ze bidden tot Allah maar krijgen geen antwoorden.

Dan gaan ze op zoek naar het Licht en vinden Jezus. Ik heb twijfelaars zien veranderen in bakens van geloof, nadat ze de liefde en bescherming van de Heilige Geest ervaren hadden. Het geloof vindt zijn weg, zelfs in de donkerste tijden."

Khada weet dat er wereldwijd veel voor haar gebeden is, nadat ze haar verhaal gedeeld had. Dat betekent ontzettend veel voor haar. "De wereld vergeet ons vaak. Maar de wetenschap dat er iemand, ergens voor ons bidt, maakt dat we ons gezien weten. Dat maakt het verschil!"

** Schuilnaam, foto ter illustratie.*

**** opendoors.nl/frontlinie/lees/persoonlijke-verhalen/khada**

GEBEDSPUNTEN

- Dank dat God Khada troostte en bemoedigde in haar verdriet met Zijn nabijheid.
- Khada vraagt of je wilt bidden dat meisjes weer naar school mogen en dat kinderen in veiligheid kunnen opgroeien.
- Ze vraagt ook om gebed om recht en het doorbreken van angst en onderdrukking in haar land. "Bid om geduld, troost en vrede voor onze ziel."

Sri Lanka



PRIYA*

De christelijke Priya wil graag trouwen met haar boeddhistische verloofde. Op één voorwaarde: hij moet beloven dat ze naar de kerk mag gaan en thuis mag bidden. Maar zodra het stel getrouwd is, verbreekt Priya's man zijn belofte.

Op een dag krijgt Priya bezoek van een paar vrienden uit de kerk. Haar man, die ook thuis is, maakt geen bezwaar als ze binnenkomen en met Priya bidden. Maar zodra ze weg zijn, krijgt Priya ervan langs.

Het is de eerste keer in twintig jaar huwelijk dat Priya's man haar slaat. Maar het is niet de eerste keer dat hij zich tegen haar geloof verzet. Elke zondag hangt er spanning in huis als Priya zich klaarmaakt om naar de kerk te gaan. "Waarom moet je naar de kerk? Laat die Heer van je gewoon los!" schreeuwt haar man dan.

Telkens wanneer Priya begint met Bijbellezende of bidden, wordt haar man woedend. "Twee jaar geleden verbrandde hij mijn Bijbel", vertelt ze. "Een paar maanden geleden verscheurde hij mijn nieuwe Bijbel en gooide hem weg." Dat haar man veel drinkt, verergert de situatie. "Steeds als hij dronken thuiskomt, begint hij de kerk en mijn geloof te beledigen."

Ondanks haar moeilijkheden wil Priya trouw blijven aan haar Heer. Soms, als haar man niet thuis is, bidt ze huilend tot God. Al twintig jaar lang bidt ze trouw hetzelfde gebed: of haar man tot geloof in Jezus mag komen.

Lokale Open Doors-partners bemoedigen Priya en houden discreet een oogje in het zeil, in de hoop dat Priya's man haar niet nogmaals zal mishandelen.

* Schuilnaam, foto ter illustratie

GEBEDSPUNTEN

- Bid dat Priya veilig naar de kerk kan blijven gaan om andere gelovigen te ontmoeten.
- Vraag of God haar wil bemoedigen en sterken in haar geloof door zijn Woord en Heilige Geest.
- Bid dat Priya's gebed verhoord wordt: dat haar man tot geloof in Jezus komt.



OpenDoors